

4219

Skogs-sunnan.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

För ungefär 60 år sen såg jag en gång Skogs-
sunnan. Jag såg en lös med ^{med} stället häpnadsvärd,
likt en flicka som jag kände, som hette Klara.
Hon stod och vinkade bort i backen, men
när jag väl kom fram, var hon försvunnen
och syntes på stycke bortafär.

Många ha blivit förtullade och gått
och gått och först på krällen kommit fram
till en väg.

Min far hade en midsommarkrall
varit i Dragsnäs, där de hade rest majstång
och haft fläsk. När han sedan skulle gå hem
kom ett feuntinn med bakom honom. Han tyckte
att det var hans egen käring och såg
vänder sig om och tilltala henne. Hon följde
efter honom, och han höll inte på att

4219

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

rika genom backen. När han kom hem, stod
hans hustru i köket och kokte gröt. Hejst för-
vånat sade han till hennes: "Var det inte
du, som följde efter mig?" Det var skogsmanen,
som varit framme.

Blakings
Bäckne
Hällarp
1863

3. 4219 Anna Lisa Aldensfron
Bor. Sven Olsson
Född 1860 i Åkinveke

hans tjuren

Sven Olssons mor brukade följa med och
fiska. En gång låg de ute vid Kristiansö.
Garnen var upphängda till tak på holman
och Sven Olssons mor skulle fara ut och bota dem.
Då kom en karing från Kristiansö och sa:
än hans tjuren brukade bota sina kor där.
Och de gick bråttom att gå sig in på Karingen nu
fin den otänd, o de sågo henne aldrig sedan
heller.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4.
42194
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVGästerna vid Utklippsan

Från bladen hämtar vi följande skänksammna historier, som egentligen aldrig varit födda. Nu "sjövik" spöket vid Utklippsan har man däremot fått:

Utklippsan heter en liten fyr utanför Karlskrona. Innan fyren blev, fingo fiskarna dit och fiskade. De hade murat upp en liten hytta, där de kunde laga mat och söka skydd mot stormen. Men de fick ej vara ifred för spöket. Ibland kunde de få "sjövik": sina garn, och då fingo de, särskilt de äldsta fiskarna ingen ro, förrän de fört liken iland och begär det.

Ibland efter stormar kunde de plöjas upp hela korgar med människoben på

stranden. Det var efter middagen, som förhast eller
skjutits därute.

Pelle bräddar hette en fiskare, som
ej var rädd av sig. En dag stod han och
kollade fisk i det lilla köket på utklippen.
Då var där en, som stod i dörröppningen
och gapade bisstligt. "Hej," sa han, "har du
nånsin sett så stort gap?" "Nej, har du
nånsin känt den så brå spad?" sa Pelle
bräddar och slängde en stor slas krossade
fiskspad i gapet på oförst. Med ett
nål försann detta.

Pelle bräddar sköt med hänsynsfullhet
och sa: "När han kommer igen, skall jag
läska för sist!" En annan dag, när han
ätit stod i köket och kollade fisk, stackes
då in en stor svart hand och grep honom.

6.
4219

6
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När han vaknade, befann han sig på För-
vårda kyrkogård. Där höll några spöken
på och slog oss 5 öre. Pelle Gräddes, som
var klippte av sig, betalade förmöningen
och blev sedan ford på gästens rygg till-
baka igen.

Ljtgubbar.

ibland på kvätkarna synas ljutor
3-4 fummur över jorden. Man påstår, att
det är lantmätare, som under kistiden
mått fel, och som efter dörden måste gå
som ljtgubbar.

En gång, när jag var 16-17 år,
gick jag efter ett sänt, men kunde
aldrig upptäcka vad det var. Antagligen
något forskarsken, som visste sig vid mörker.

8
4219

Fiskeberget angående fisket.

Angång.

En blyms mor har berättat, att hennes
mor skickade ut hennes bröder för att gå ås-
gång. En bit från Garmans båda just då
blint borta. Fiskarna skulle då gå om en båd
på vägen när till sjön. Just då mötte de 3 hu-
vudlösa gubbar, som jämrade sig (!) de egentligen (!)
i den de förlust fiskarna från Garmans båten.
Fiskarna kommo hem bleka som lik, men
lovades ej tala om sin syn. För nästa morgon
rågade de berätta, vad de sett.

8
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9.
4219

9
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gubbe går igen.

I Skivvika i Ronneby socken fanns en gubbe
som hette Anders Larsson, kallad Käcku. Han
hade varit med i snapphanslaget. Han hade ännu
olovliga affärer för sig och blev angripen för
biarmvinsförsäljning, så att länsmanen
var efter honom. Han gick då och dränkte
sig, så att han tog salts ut för ett berg
vid kusten. Det var då "renvatten". Sedan
lade isen sig, och vi barn sprang och
lekte ute på isen var krällarna, sedan
vi suttit och bundit sillgarn hela dagen.
Jag slog honom en kräll som vanligt.
Plötsligt var det, som om någon ^{såg} slagit
krokben för mig, och jag stopp kall. Men
jag såg ingenting. Min syster därefter möt-
te honom. När hon sedan fick se oss så hon:

10.
4219

10
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Ä' ni ute än barn?" "Herr var mycket rädd på kvällen sen, när han kom in, men han sågade ingenting sågs. Men än i dag tror jag, att det var gubben som vållade, att jag stöp kull.

Min syster mötte honom sedan flera gånger på samma ställe, och hon sa bestämt, var han lig. På detta ställe hittade man honom också sen fram på värsidan.

Prins sedd på Malmö.

Det går en sägen, att en prins skall
ligga begravd i ett rör (=stör) på Malmö.
Han brukar komma i full uniform, med röda
och gula knappar. Han var mycket stor, lika
hög som en sjöbod. Han brukade ha sin
gång träs över Malmö. Sen Abraham, en
gubbe, som nu är död, såg honom.

Här finnes säkerligen "jättehögen" från
spedstiden, som kan förklara dessa syner.

En från Lekså var ute och ljus
en kväll då fick han se ^{en} kaval i uni-
form stå nere på hatten. Utöborn fick
biträda honom.

De som visa sig, vill ha något uppgjort.
Vår anda kan räsa i millioner år, och
ibland göra sig synlig.

12.
4219

Spöckerisarna i Flysö skola.

En lärarinna i Götternäs, Selma Nilsson
var som gift lärarinna på Flysö och hette
då Selma Pettersson. Under hennes tid
var spökena särskilt kämbara. Hon kunde
få slut inte vara i skolan. Hon sa: Till spökena,
att de skulle gå dit, där de var komna ifrån,
men det blev bara värre.

12
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skroth angående fiskelagena.

Om man kunde stjäla något, t. ex. bitar
av garn, från en annans båt, skulle detta
inverka på fiskelagena. Man ser inte ännu
kloka för att gå på fiskelagena.

En klok gammal, kom från
Fostars, sa till besättningen i en fiskerbåt:
"Pass upp för gubben bredvid er båt!" Han
skit nämligen ut bakändan på sin båt
och kastade vattnet i båten bredvid, och
sedan betörde sig den gå ut, ty fishes-
lagena var förstörd.

En del voro födda med otal.

Om man misste dem, fick man ingen
fiskelagena. För 48 år sen skulle en dräng
gå till färd med i vrak. Står när de
skulle gå ut misste de ett fruntimmer från

Stöte.

en annan helms. Därför sa, att nu be-
hörde de inte fara ut på rak, för de skulle
ingenting få ändå. De vände om till
bryggan och for sen ut igen. Detta skulle
motverka mötet.

Jag har även sjöts varit med om
sådant skrock. När jag var 12 år gammal
var jag med vid Saltärna och fiskade.
Vi hade just inte fått något, men båten
bredvid oss hade fått baksill. Då sa' en
gubbe till mig: "Gå och ta' en bottenfilu
med sill, som på!" Det gjorde jag. Vi gick
ut nästan efter och fick verkligen sill.

Sannolikt.

Det var på onsdagsnatten. Tre dagar
före händelsen. Jag hade en dröm. Jag
tyckte att jag drunknade, och jag kände
tydligt hur vattnet steg omkring mig.

På lördagskvällen skulle jag hem från
slut. En pojke höjde mig på en spade-
ställning, ty isen låg då. Det gick bra och
jag såg och hade ett stort paket i famnen.

Men plötsligt brast isen i en rak,
små strömmar höllit öppna. Pojken
gick baklänges och lyckades klara sig.
Jag stängde paketet och höll mig uppe
i vaken. Till några pojkar kom till och "hjälp."

Jag tror, att en människa kan ha
en vision i förhand av saker, som ska
hända.

16
4219

Begravda skatter.

För i ofredstiden grände man ner
sina pengar. Det pastörs, att en ljuslaga
steg upp, där de vor med grände. När
någon sedan grände där, fick man ej
tala. En gång hade några gränd, så
att vittela syntes. Då sa en: "Nu ha vi
och på knäna, så nu ska vi väl
knäcka han!" Men då sjönk vittela.

16
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bläkinge
Bräcke
Hällaryd
npt 1933

17. ^{npt} Anna Lisa Hederström
4219 ber. av Sver Olsson

Segorhiättä. Född 1866 i Ronnebytrakt

Fiskaren Åke Svensson på Heltio gick med ^{Tur}
segorhiättä. Detta betyder god tur.

Såu ää rimma kärlek.

Den som kunde ta' en gadd från en le-
vande om skulle ha god tur ää från full
fruntimmer. Man skulle ha en ring på
höger hand och sätta gadden fast i ringen
och tacka fruntimmer för sist, så skulle hon
bli glad vid se.

17
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

¹Segorhiättä.

²brugadd.

Ta' upps stensar.

Om någon "träppt för" något på sjön, tog de upps
sten vid sjökanten och la i elden och gloade,
och om de träppt för något på land, tog man
sten på landbakken. Sen hade man en ratten-
balja och la stenen i. Fräste det då bara, då
hade de ej träppt för det på det stället. Men
om det gnall och jämrade sig, så argjorde stenen
hur det var. Sedan lades stenen en viss tid
under sängstället, och sjukdomen skulle då
gå bort.